

Joga van az embernek a pálfordulásra

• ...az utolsó választás óta fel sem merülhet jogi szempontból az a kérdés, hogy milyen posztot tölthetnek be a mi pluralista demokráciánkban kádárista ügynökök. Ha egykori kádárista ügynök miniszterelnök is lehet, akkor bármilyen posztot betölthetnek. *(Sajnosolók, mh, október 18-19.)*

M indig különös érdeklődéssel olvasom **Eörsi István** írásait. Mi sem természetesebb ennél, hiszen abban a szerencsében részesülhettem, hogy a gyűjtőfogházban zárkatársam volt. Ahogy az iskolai osztálytársak közt is a többi éven át együtt töltött idő alatt kialakul az összetartozás érzése – ami esetleg elkíséri őket egész életükön át – ugyanígy van ez a zárkatársakkal is. Sőt talán még jobban, hiszen azonos eszmék, célok vezették őket, és az '56-ot követő megtorlás azonos megpróbáltatásai egyformán zárultak részükre: többéves börtönítéssel.

Most viszont el kellene csodálkoznom **Eörsi István**on, ha csak az a gondolat nem erősödik meg bennem, hogy

már semmin sem szabad csodálkoznom. Hiszen mindennek az ellenkezője is megtörténhet.

Eörsi akkor támadja a Fideszt, amikor a durva, éles kritikáról, éppen a kormánypárt kifogásai hatására(?), udvariasabb, „sajnálkozó” stílusra tér át. Vagyis az ellenzék szólhat keményen, szólhat finoman, sajnálkozva, mindenképpen elmarasztalják, sőt gúny tárgyává teszik.

Akkor most fölmerül: hogyan tovább? Talán hallgasson el? Ez az, amit nem lehet életre való ellenzéktől elvárni. **Eörsi** írásával azt tudatosíthatja az ellenzékben, hogy nem érdemes finomítania stílusán.

Még ennél is jobban csodálkozik az egyik kormánypárti lapon, amely azzal szeretné a rádió elnökét kipendíteni, hogy egy dokumentumfélével azt állítja róla: titkos ügynök volt. Vagyis azzal vádolja, amivel korábban már miniszterelnökünket is illették. Mit is jelent ez a kormánypárti lap részéről? Miután a miniszterelnök kimászott a sülyesztőből, vagy legalábbis úgy látszik, hogy mindenki túltette magát az ügynön, felmelegíti a vádat

annak érdekében, hogy megszabaduljon a közszolgálati rádió vezetőjétől, nem törődve azzal, hogy újra sár fröccsenhet az ország első „szolgájára”.

Eörsi az MH-ban a Kondor-ügyhöz szól hozzá, a legjobb, ha idézem: „az utolsó választások óta már fel sem me-

Vagyis az ellenzék szólhat keményen, szólhat finoman, sajnálkozva, mindenképpen elmarasztalják, sőt gúny tárgyává teszik.

rülhet jogi szempontból az a kérdés, hogy milyen posztot tölthetnek be a mi pluralista demokráciánkban kádárista ügynökök.”

Ezután jön számomra a meglepő fordulat. Párhuzamot állít fel Medgyessy és Kondor Katalin között, és az egyébként rühellt Medgyessy mellett teszi le a garast, mondván, hogy ő legalább maradt, aki volt, továbbra is pártállami vonulatot képvisel, tehát úgy is mondhatnánk, hogy egyenes jellem. Ezzel szemben Kondor átállt, és a maga területét megtisztította

az egykori kádárista ügynököktől. Emögött rendkívül kényes etikai kérdés húzódik meg. Joga van-e annak, aki belátja, tévutakon járt, és most, amikor pártállami segédlettel hatalomra jutott erők kormányoznak, szembefordulni múltjával (amit még

nem is bizonyítottak hitelt érdemlően)? Vagyis van vagy nincs joga az embernek pálfordulásra? **Eörsi** ezért a pálfordulásért elmarasztalja Kondor Katalint, holott a világtörténelemben már sokkal nagyobb személyekkel is megesett.

Nem értek egyet egykori zárkatársammal, mert elvágja a jóra fordulás lehetőségét valaki előtt, csak azért, mert jelenleg más „vonalat” képvisel vele szemben.

Zimányi Tibor
egykori gyűjtőbeli rab, Budapest